

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเบรี่ยนเพื่อบรรลุการ
และเบรี่ยนเพื่อบรรลุความสามารถดังนี้เป็นผลของการฝึกปฏิบัติคนของผู้ป่วยผ่าตัดเท้าแมม ระหว่าง
ก่อนผู้ป่วยที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ และที่เรียนค่วยกันเองโดยใช้หนังสือคู่มือ¹
ในรูปตาราง และนำสัญญาลักษณ์ทางสถิตินามาใช้ ดังที่ไปนี้ คือ

X	หมายถึง	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม
t	หมายถึง	ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรสอง ตัว เพื่อพิจารณาเบรี่ยนเพื่อบรรลุความถูกต้องจากตาราง

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง การเบรี่ยนเพื่อบรรลุความรู้และการปฏิบัติ
ของผู้ป่วยผ่าตัดเท้าแมมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ และที่เรียนค่วยกันเองโดยใช้
หนังสือคู่มือ ผู้วิจัยได้เสนอไว้เป็นลำดับดังนี้

1. เบรี่ยนเพื่อบรรลุความรู้ในการปฏิบัติคนของผู้ป่วย
ผ่าตัดเท้าแมม ระหว่างผู้ป่วยผ่าตัดเท้าแมมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ กับที่เรียน
ค่วยกันเองโดยใช้หนังสือคู่มือ โดยใช้ค่าที่
2. เบรี่ยนเพื่อบรรลุความรู้ของคะแนนความสามารถในการเคลื่อนไหวแขนและ
ขาในล' ระหว่างผู้ป่วยผ่าตัดเท้าแมมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ อันที่เรียนค่วย
กันเองโดยใช้หนังสือคู่มือ โดยใช้ค่าที่
3. เบรี่ยนเพื่อบรรลุความรู้ของคะแนนความสามารถในการทรงตัว ระหว่าง
ผู้ป่วยผ่าตัดเท้าแมมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ กับที่เรียนค่วยกันเองโดยใช้หนังสือ
คู่มือ โดยใช้ค่าที่(t)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความรู้ในการปฏิบัติทักษะของผู้ป่วย
ผู้ป่วยผ้าทัดเท่านม ระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ และ
ที่เรียนด้วยตนเองโดยใช้หนังสือคู่มือ ภายหลังการทดลอง

คะแนน ก่อนผู้ป่วย	\bar{x}	S.D.	t
สอนโดยพยาบาลวิชาชีพ	14.93	3.26	
เรียนด้วยตนเองโดยใช้หนังสือคู่มือ	14	3.14	1.08

ที่ระดับความมั่นัยสำคัญทางสถิติ .05 df 58 t = 2.002

ผู้ป่วยผ้าทัดเท่านมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ และที่เรียนด้วยตนเองโดย
ใช้หนังสือคู่มือ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความรู้ในการปฏิบัติทักษะของผู้ป่วยผ้าทัด
เท่านม ภายหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมั่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการ เกลื่อนไหวแขนและ
ข้อในล ระหว่างผู้ป่วยผ้าตัดเท้านมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ
และที่เรียนค่วยคนเองโดยใช้หนังสือคู่มือ

คะแนน กู้มผู้ป่วย	\bar{x}	S.D.	t
สอนโดยพยาบาลวิชาชีพ	14.27	2.66	
เรียนค่วยคนเองโดยใช้หนังสือคู่มือ	13.2	2.66	1.49

ที่ระดับความมั่นคงทางสถิติ .05 df 58 t = 2.002

ผู้ป่วยผ้าตัดเท้านมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพและที่เรียนค่วยคนเอง
โดยใช้หนังสือคู่มือ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการ เกลื่อนไหวแขนและข้อในล
ไม่แตกต่างกันอย่างมั่นคงทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ลักษณะการทรงตัวในท่ายืนของผู้ป่วยผ้าทัศเท้านมก่อนการฝึกปฏิบัติกันเกี้ยว
กับการทรงตัว ซึ่งประเมินได้ในวันที่ 2 หลังวันผ่าตัด

ลักษณะ การทรงตัว	สอนโดยพยาบาล (จำนวน 30 คน)				เรียนค่วยคนเอง (จำนวน 30 คน)			
	มี		ไม่มี		มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไหล่เอียง	22	73.33	8	26.66	20	66.66	10	33.33
ไหล่หด	23	76.66	7	23.33	25	83.33	5	16.66
หลังโคง	23	76.66	7	23.33	25	83.33	5	16.66

จากตารางที่ 4 ผู้ป่วยภายนอกผ้าทัศเท้านมไม่ถูกรายที่แสดงลักษณะของการ
ทรงตัวที่ไม่ดี

จากการพิจารณาเบริญเที่ยบผลการฝึกปฏิบัติของผู้ป่วยในรายนี้มีความผิดปกติ
เกี้ยวกับการทรงตัว ระหว่างผู้ป่วยผ้าทัศเท้านมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาล และที่เรียน
ค่วยคนเองโดยใช้หันสื่อคู่มือ ให้ผลสรุปดังแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการทรงตัวภายหลังการฝึก
ระหว่างผู้ป่วยผ้าตัดเต้านมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ และที่เรียนด้วย
คนเองโดยใช้หนังสือคู่มือ

ลักษณะ การทรงตัว	สอนโดยพยาบาล			เรียนด้วยตนเอง			t
	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
ให้เลี้ยง	22	.55	.5	20	.45	.5	.63
ให้ห่อ	23	.57	.5	25	.56	.5	.07
หลังโคง	23	.57	.5	25	.56	.5	.07

แทนจำนวนผู้ป่วยที่มีการทรงตัวไม่ดีก่อนการฝึก ในแต่ละลักษณะของการทรงตัวของ
ผู้ป่วยแต่ละกลุ่ม

ที่ระดับความมั่นยืนสำคัญทางสถิติ .05 df 40 t = 2.03

ที่ระดับความมั่นยืนสำคัญทางสถิติ .05 df 46 t = 2.018

ผู้ป่วยผ้าตัดเต้านมที่ได้รับการสอนโดยพยาบาลวิชาชีพ และที่เรียนด้วยตนเอง
โดยใช้หนังสือคู่มือ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการทรงตัวในแต่ละลักษณะ
ไม่แตกต่างกันอย่างมั่นยืนสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05